

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

4. november 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 372/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas 1

Üldkohus

2019/C 372/02 Kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid 2

2019/C 372/03 Kodade moodustamine ja kohtunike kodadesse määramine 3

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 372/04 kohtuasi C-124/19 P: Vitromed GmbH 12. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-821/17: Vitromed GmbH versus EUIPO..... 8

2019/C 372/05 kohtuasi C-325/19 P: Renew Consorzio Energie Rinnovabili 17. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/19: Renew Consorzio Energie Rinnovabili versus komisjon ja Itaalia 8

2019/C 372/06	kohtuasi C-358/19 P: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület 6. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 22. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-566/18: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület versus Euroopa Komisjon	9
2019/C 372/07	kohtuasi C-421/19 P: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH 29. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 20. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-138/17: Prim versus EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	kohtuasi C-426/19 P: Kurt Hesse 4. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 4. aprilli 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-910/16 ja T-911/16: Kurt Hesse ja Wedl & Hofmann GmbH versus EUIPO.....	10
2019/C 372/09	kohtuasi C-501/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 28. juunil 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor versus Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL.....	10
2019/C 372/10	kohtuasi C-531/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – PO versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.....	11
2019/C 372/11	kohtuasi C-533/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – RQ versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.....	12
2019/C 372/12	kohtuasi C-534/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – SR versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	kohtuasi C-547/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 15. juulil 2019 – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” versus Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	13
2019/C 372/14	kohtuasi C-549/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 17. juulil 2019 – DX versus Subdelegación del Gobierno en Toledo.....	14
2019/C 372/15	kohtuasi C-558/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 23. juulil 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.	14
2019/C 372/16	kohtuasi C-560/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia (Hispaania) 23. juulil 2019 – GT versus Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.....	15
2019/C 372/17	kohtuasi C-565/19 P: Armando Carvalho jt 23. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 8. mai 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-330/18: Carvalho jt versus parlament ja nõukogu	16
2019/C 372/18	kohtuasi C-567/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 25. juulil 2019 – LP versus Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	kohtuasi C-580/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksamaa) 30. juulil 2019 – RJ versus Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	kohtuasi C-628/19 P: Csanád Szegedi 22. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 27. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-135/18, Csanád Szegedi versus Euroopa Parlament	18

2019/C 372/21	kohtuasi C-637/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Rootsi) 27. augustil 2019 – BY versus CX	19
2019/C 372/22	kohtuasi C-647/19 P: Ja zum Nürburgring eV 30. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 19. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-373/15: Ja zum Nürburgring eV versus Euroopa Komisjon.	20
2019/C 372/23	kohtuasi C-650/19 P: Vialto Consulting Kft. 3. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 26. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-617/17: Vialto Consulting Kft versus Euroopa Komisjon ...	22
2019/C 372/24	kohtuasi C-651/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 2. septembril 2019 – JP versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	kohtuasi C-665/19 P: NeXovation, Inc-i 5. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 19. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-353/15: NeXovation versus komisjon	23
2019/C 372/26	kohtuasi C-671/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) 10. septembril 2019 – X versus Belgia riik	24
2019/C 372/27	kohtuasi C-672/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) 10. septembril 2019 – X versus Belgia riik	25
2019/C 372/28	kohtuasi C-680/19 P: Fulmeni 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-405/15: Fulmen versus nõukogu.	26
2019/C 372/29	kohtuasi C-681/19 P: Fereydoun Mahmoudiani 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-406/15: Mahmoudian versus nõukogu	27
2019/C 372/30	kohtuasi C-688/19 P: Saksamaa Liitvabariigi 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/18: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon	28
2019/C 372/31	kohtuasi C-689/19 P: VodafoneZiggo Group BV 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. juuli 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-660/18, VodafoneZiggo Group BV versus komisjon	29
2019/C 372/32	kohtuasi C-694/19 P: Italmobiliare SpA 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 11. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-523/15: Italmobiliare SpA jt versus komisjon	30
Üldkohus		
2019/C 372/33	kohtuasi T-568/19: 16. augustil 2019 esitatud hagi – Microos Food Safety versus komisjon.	32
2019/C 372/34	kohtuasi T-606/19: 5. septembril 2019 esitatud hagi – Bartolomé Alvarado ja Grupo Preciados Place versus EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	33
2019/C 372/35	kohtuasi T-607/19: 5. septembril 2019 esitatud hagi – Itinerant Show Room versus EUIPO (FAKE DUCK)	34

2019/C 372/36	kohtuasi T-608/19: 6. septembril 2019 esitatud hagi – Veronese Design Company versus EUIPO – Veronese (VERONESE)	35
2019/C 372/37	kohtuasi T-625/19: 19. septembril 2019 esitatud hagi – DAW versus EUIPO (SOS Innenfarbe)	35
2019/C 372/38	kohtuasi T-626/19: 19. septembril 2019 esitatud hagi – DAW versus EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)	36

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2019/C 372/01)

Viimane väljaanne

ELT C 363, 28.10.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 357, 21.10.2019

ELT C 348, 14.10.2019

ELT C 337, 7.10.2019

ELT C 328, 30.9.2019

ELT C 319, 23.9.2019

ELT C 312, 16.9.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid

(2019/C 372/02)

Üldkohus otsustas 4. oktoobri 2019. aasta üldkogul muuta kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriume käsitlevat otsust, mis võeti vastu 3. juulil 2019 ja avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 22. juulil 2019 (ELT 2019, C 246, lk 2), asendades selle punktid 2 ja 3 järgmisega:

- „2. Avaliku teenistuse kohtuasjad ehk ETL artikli 270 alusel ja vajadusel Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud kohtuasjad jaotatakse kohtunike kodadesse määramist käsitlevas otsuses selleks määratud nelja koja vahel vastavalt kohtukantsseis registreerimise järjekorrale.
3. Kodukorra IV jaotises ette nähtud intellektuaalomandiõigustega seotud kohtuasjad jaotatakse kohtunike kodadesse määramist käsitlevas otsuses selleks määratud kuue koja vahel vastavalt kohtukantsseis registreerimise järjekorrale.“

Nendest muudatustest tulenevalt on kodukorra artikli 25 alusel 3. juuli 2019. aasta otsusega ja 4. oktoobri 2019. aasta otsusega kehtestatud kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid järgmised:

1. Kohtuasjad määratakse nii kiiresti kui võimalik pärast hagiavalduse esitamist kolmest kohtunikust koosnevatele kodadele, ilma et see piiraks kodukorra artikli 28 hilisemat kohaldamist.
2. Avaliku teenistuse kohtuasjad ehk ETL artikli 270 alusel ja vajadusel Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud kohtuasjad jaotatakse kohtunike kodadesse määramist käsitlevas otsuses selleks määratud nelja koja vahel vastavalt kohtukantsseis registreerimise järjekorrale.
3. Kodukorra IV jaotises ette nähtud intellektuaalomandiõigustega seotud kohtuasjad jaotatakse kohtunike kodadesse määramist käsitlevas otsuses selleks määratud kuue koja vahel vastavalt kohtukantsseis registreerimise järjekorrale.
4. Punktides 2 ja 3 nimetatud kohtuasjad jaotatakse kodade vahel kahe erineva järjekorra alusel vastavalt kohtukantsseis registreerimisele:
 - kohtuasjad ettevõtjatele kohaldatavate konkurentsieeskirjade ning riigiabi eeskirjade ja kaubanduse kaitsemeetmeid käsitlevate eeskirjade rakendamise kohta;
 - kõik ülejäänud kohtuasjad.
5. Üldkohtu president võib punktides 2, 3 ja 4 nimetatud jaotamisjärjekorrast kõrvale kalduda, et arvestada erinevate kohtuasjade seotust või tagada töökoormuse tasakaalustatud jaotus.
6. Võttes arvesse Üldkohtu 19. juuni 2019. aasta üldkogul tehtud otsust Üldkohtu tegevuse kohta ajavahemikul 1.–26. septembrini 2019 (ELT 2019, C 238, lk 2), mis näeb ette, et Üldkohtu 11. mai 2016. aasta otsus kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumide kohta (ELT 2016, C 296, lk 2) on 1.–26. septembrini 2019 jätkuvalt kohaldatav, kehtestatakse eespool toodud kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriumid ajavahemikuks 27. septembrist 2019 kuni 31. augustini 2022.

Kodade moodustamine ja kohtunike kodadesse määramine

(2019/C 372/03)

Üldkohus, mis koosneb 52 kohtunikust, otsustas 30. septembri 2019. aasta erakorralisel üldkogul moodustada ajavahemikuks 30. septembrist 2019 kuni 31. augustini 2022 kümme koda, mis lahendavad kohtuasju viie- ja kolmeliikmelises koosseisus ja kuhu kuulub viis kohtunikku, kes on jagatud kuude koosseisu. Üldkohtu kümne koja iga koosseisu eesistujaks on koja president, kes on üht-aegu valitud nii viieliikmelises koosseisus kohtuasju lahendava koja presidendiks kui ka kolmeliikmelises koosseisus kohtuasju lahendava koja presidendiks.

Üldkohtu presidendi ettepanekul otsustas Üldkohus 4. oktoobri 2019. aasta üldkogul määrata kohtunikud kodukorra artikli 13 lõike 2 alusel kodadesse ajavahemikuks 4. oktoobrist 2019 kuni 31. augustini 2022 järgmiselt:

Esimene koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president H. Kanninen, kohtunikud M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia ja M. Stancu.

Esimene koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president H. Kanninen;

koosseis A: kohtunikud M. Jaeger ja N. Póltorak;

koosseis B: kohtunikud M. Jaeger ja O. Porchia;

koosseis C: kohtunikud M. Jaeger ja M. Stancu;

koosseis D: kohtunikud N. Póltorak ja O. Porchia;

koosseis E: kohtunikud N. Póltorak ja M. Stancu;

koosseis F: kohtunikud O. Porchia ja M. Stancu.

Teine koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president V. Tomljenović, kohtunikud I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl ja I. Nömm.

Teine koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president V. Tomljenović;

koosseis A: kohtunikud I. Labucka ja F. Schalin;

koosseis B: kohtunikud I. Labucka ja P. Škvařilová-Pelzl;

koosseis C: kohtunikud I. Labucka ja I. Nömm;

koosseis D: kohtunikud F. Schalin ja P. Škvařilová-Pelzl;

koosseis E: kohtunikud F. Schalin ja I. Nömm;

koosseis F: kohtunikud P. Škvařilová-Pelzl ja I. Nömm.

Kolmas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president A. M. Collins, kohtunikud V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere ja G. Steinfatt.

Kolmas koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president A. M. Collins;

koosseis A: kohtunikud V. Kreuschitz ja Z. Csehi;

koosseis B: kohtunikud V. Kreuschitz ja G. De Baere;

koosseis C: kohtunikud V. Kreuschitz ja G. Steinfatt;

koosseis D: kohtunikud Z. Csehi ja G. De Baere;

koosseis E: kohtunikud Z. Csehi ja G. Steinfatt;

koosseis F: kohtunikud G. De Baere ja G. Steinfatt.

Neljas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president S. Gervasoni, kohtunikud L. Madise, P. Nihoul, R. Frenndo ja J. Martín y Pérez de Nanclares.

Neljas koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president S. Gervasoni;

koosseis A: kohtunikud L. Madise ja P. Nihoul;

koosseis B: kohtunikud L. Madise ja R. Frenndo;

koosseis C: kohtunikud L. Madise ja J. Martín y Pérez de Nanclares;

koosseis D: kohtunikud P. Nihoul ja R. Frenndo;

koosseis E: kohtunikud P. Nihoul ja J. Martín y Pérez de Nanclares;

koosseis F: kohtunikud R. Frenndo ja J. Martín y Pérez de Nanclares.

Viies koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president D. Spielmann, kohtunikud I. S. Forrester, U. Öberg, O. Spineanu-Matei ja R. Mastroianni.

Viies koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president D. Spielmann;

koosseis A: kohtunikud I. S. Forrester ja U. Öberg;

koosseis B: kohtunikud I. S. Forrester ja O. Spineanu-Matei;

koosseis C: kohtunikud I. S. Forrester ja R. Mastroianni;

koosseis D: kohtunikud U. Öberg ja O. Spineanu-Matei;

koosseis E: kohtunikud U. Öberg ja R. Mastroianni;

koosseis F: kohtunikud O. Spineanu-Matei ja R. Mastroianni.

Kuues koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president A. Marcoulli, kohtunikud S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos ja R. Norkus.

Kuues koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president A. Marcoulli;

koosseis A: kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja J. Schwarcz;

koosseis B: kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja C. Iliopoulos;

koosseis C: kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja R. Norkus;

koosseis D: kohtunikud J. Schwarcz ja C. Iliopoulos;

koosseis E: kohtunikud J. Schwarcz ja R. Norkus;

koosseis F: kohtunikud C. Iliopoulos ja R. Norkus.

Seitsmes koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president R. da Silva Passos, kohtunikud V. Valančius, I. Reine, L. Truchot ja M. Sampol Pucurull.

Seitsmes koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president R. da Silva Passos;

koosseis A: kohtunikud V. Valančius ja I. Reine;

koosseis B: kohtunikud V. Valančius ja L. Truchot;

koosseis C: kohtunikud V. Valančius ja M. Sampol Pucurull;

koosseis D: kohtunikud I. Reine ja L. Truchot;

koosseis E: kohtunikud I. Reine ja M. Sampol Pucurull;

koosseis F: kohtunikud L. Truchot ja M. Sampol Pucurull.

Kaheksas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president J. Svenningsen, kohtunikud R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. R. Pynnä ja J. C. Laitenberger.

Kaheksas koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president J. Svenningsen;

koosseis A: kohtunikud R. Barents ja C. Mac Eochaidh;

koosseis B: kohtunikud R. Barents ja T. R. Pynnä;

koosseis C: kohtunikud R. Barents ja J. C. Laitenberger;

koosseis D: kohtunikud C. Mac Eochaidh ja T. R. Pynnä;

koosseis E: kohtunikud C. Mac Eochaidh ja J. C. Laitenberger;

koosseis F: kohtunikud T. R. Pynnä ja J. C. Laitenberger.

Üheksas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president M. J. Costeira, kohtunikud D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke ja T. Perišin.

Üheksas koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president M. J. Costeira;

koosseis A: kohtunikud D. Gratsias ja M. Kancheva;

koosseis B: kohtunikud D. Gratsias ja B. Berke;

koosseis C: kohtunikud D. Gratsias ja T. Perišin;

koosseis D: kohtunikud M. Kancheva ja B. Berke;

koosseis E: kohtunikud M. Kancheva ja T. Perišin;

koosseis F: kohtunikud B. Berke ja T. Perišin.

Kümnes koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

Koja president A. Kornezov, kohtunikud E. Buttigieg, J. M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk ja G. Hesse.

Kümnes koda kolmeliikmelises koosseisus:

Koja president A. Kornezov;

koosseis A: kohtunikud E. Buttigieg ja J. M. Passer;

koosseis B: kohtunikud E. Buttigieg ja K. Kowalik-Bańczyk;

koosseis C: kohtunikud E. Buttigieg ja G. Hesse;

koosseis D: kohtunikud J. M. Passer ja K. Kowalik-Bańczyk;

koosseis E: kohtunikud J. M. Passer ja G. Hesse;

koosseis F: kohtunikud K. Kowalik-Bańczyk ja G. Hesse.

ELTL artikli 270 ja vajadusel Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud kohtuasju lahendavad esimene, neljas, seitsmes ja kaheksas koda ning kodukorra IV jaotises ette nähtud intellektuaalomandi õigustega seotud kohtuasju lahendavad teine, kolmas, viies, kuues, üheksas ja kümnes koda.

Peale selle otsustas Üldkohus järgmist:

— Üldkohtu presidenti ja asepresidenti ei määrata püsivalt ühessegi kotta;

- asepresident osaleb igal kohtu tööaastal ühe kohtuasja lahendamisel kõigis kümnes viieliikmelises kojas järgmises järjekorras:
 - esimene kohtuasi, mis on Üldkohtu otsusega suunatud viieliikmelises laiendatud koosseisus esimesele, teisele, kolmandale, neljandale ja viiendale kojale;
 - kolmas kohtuasi, mis on Üldkohtu otsusega suunatud viieliikmelises laiendatud koosseisus kuuendale, seitsmendale, kaheksandale, üheksandale ja kümnendale kojale.

Kui asepresident osaleb selles pädevuses viiest kohtunikust koosnevas kojas, kuuluvad kotta asepresident, algselt asja menetlenud kolmeliikmelisse kotta kuulunud kohtunikud ja veel üks asjaomase koja kohtunik, kes määratakse kodukorra artiklis 8 sätestatud järjestysele vastupidises järjekorras.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Vitromed GmbH 12. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-821/17: Vitromed GmbH versus EUIPO

(kohtuasi C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Vitromed GmbH (esindaja: advokaat M. Linß)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Vitromed Healthcare

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) jättis 11. septembri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Renew Consorzio Energie Rinnovabili 17. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/19: Renew Consorzio Energie Rinnovabili versus komisjon ja Itaalia

(kohtuasi C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Renew Consorzio Energie Rinnovabili (esindaja: advokaat G. Passalacqua)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Itaalia Vabariik

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 19. septembri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselgelt vastuvõetamatuna läbi vaatamata ja Renew Consorzio Energie Rinnovabili kohtukulud tema enda kanda.

PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület 6. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 22. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-566/18: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (esindaja: advokaat D. Lázár)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) jättis oma 26. septembri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata ja otsustas, et apellant kannab oma kohtukulud ise.

Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH 29. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 20. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-138/17: Prim versus EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik

(kohtuasi C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (esindaja: *Rechtsanwalt* R. Ingerl)

Teised menetlusosalised: Prim, SA (esindaja: *abogada* L. Broschat García), Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 16. septembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH kohtukulud tema enda kanda.

Kurt Hesse 4. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 4. aprilli 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-910/16 ja T-911/16: Kurt Hesse ja Wedl & Hofmann GmbH versus EUIPO

(kohtuasi C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Kurt Hesse (esindaja: advokaat M. Krogmann)

Teised menetlusosalised: Wedl & Hofmann GmbH, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus Union (apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise üle otsustav koda) jättis 24. septembri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 28. juunil 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor versus Asociația Culturală „Suflet de Român“ prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(kohtuasi C-501/19)

(2019/C 372/09)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Asociația Culturală „Suflet de Român“ prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Eelotsuse küsimused

1. Kas muusikateoste õigusi omavad isikud osutavad etendusekorraldajatele, kellelt kollektiivse esindamise organisatsioonid koguvad loa – lihtlitsentsi – alusel iseenda nimel, kuid õiguste omajate eest tasu muusikateoste üldsusele suunamise eest,

teenuseid sellises tähenduses nagu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾ (käibemaksudirektiiv), artikli 24 lõike 1 ja artikli 25 punktis a?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas kollektiivse esindamise organisatsioonid tegutsevad etendusekorraldajalt muusikateoste üldsusele suunamise õiguse eest tasu võttes käibemaksudirektiivi artikli 28 tähenduses maksukohustuslasena ning on kohustatud esitama neile etendusekorraldajatele käibemaksu sisaldavaid arveid, ning kas siis, kui muusikateoste autoritele ning teistele autoriõiguste omajatele tasusid jagatakse, peavad nemad omakorda kollektiivse esindamise organisatsioonile käibemaksu sisaldavaid arveid esitama?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – PO versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(kohtuasi C-531/19)

(2019/C 372/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: PO

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas 25. novembri 2003. aasta nõukogu [direktiivi] 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16 ⁽²⁾) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08 ⁽³⁾) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ ⁽⁴⁾ tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamisluba ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

⁽²⁾ 7. detsembri 2017. aasta otsus López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ 8. detsembri 2011. aasta otsus Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – RQ versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(kohtuasi C-533/19)

(2019/C 372/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: RQ

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas 25. novembri 2003. aasta nõukogu [direktiivi] 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16 ⁽²⁾) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08 ⁽³⁾) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ ⁽⁴⁾ tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamisluba ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

⁽²⁾ 7. detsembri 2017. aasta otsus López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ 8. detsembri 2011. aasta otsus Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 11. juulil 2019 – SR versus Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(kohtuasi C-534/19)

(2019/C 372/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: SR

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas 25. novembri 2003. aasta nõukogu [direktiivi] 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16 ⁽²⁾) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08 ⁽³⁾) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ ⁽⁴⁾ tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamisluba ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

⁽²⁾ 7. detsembri 2017. aasta otsus López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ 8. detsembri 2011. aasta otsus Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 15. juulil 2019 – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ versus Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(kohtuasi C-547/19)

(2019/C 372/13)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonikaebuse esitajad: CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, sama lepingu artikli 19 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et need takistavad konstitutsioonikohtul (organil, mis vastavalt liikmesriigi õigusele ei ole kohus) sekkuda sellesse, kuidas kõrgeima astme kohtunik on tõlgendanud ja kohaldanud konstitutsioonilisi seadusi kohtukoosseisude moodustamisel?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 17. juulil 2019 – DX versus Subdelegación del Gobierno en Toledo

(kohtuasi C-549/19)

(2019/C 372/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: DX

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas 25. novembri 2003. aasta nõukogu [direktiivi] 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16 ⁽²⁾) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08 ⁽³⁾) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ ⁽⁴⁾ tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamislooma ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

⁽²⁾ 7. detsembri 2017. aasta otsus López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ 8. detsembri 2011. aasta otsus Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 23. juulil 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(kohtuasi C-558/19)

(2019/C 372/15)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Cluj

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Vastustaja: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Eelotsuse küsimus

Kas ETL artiklitega 49 ja 63 on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu käesolevas vaidluses kõne all oleva [Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal'i (seaduse nr 571/2003, millega kehtestatakse maksuseadustik)] artikli 11 lõige 2 ja artikli 29 lõige 3, mis näevad ette võimaluse kvalifitseerida ühe liikmesriigi residentist filiaali poolt teise liikmesriigi residentist emaettevõtjale tehtud likviidse vara ülekannet tulu tekitavaks, nii et siirdehindadele kehtivate sätete kohaldamine muutub kohustuslikuks, kuigi juhul, kui sama tehing teostatakse filiaali ja emaettevõtja vahel, kes on residentid ühes ja samas liikmesriigis, ei saaks kõnealust tehingut samal viisil ümber kvalifitseerida ja siirdehindadele kehtivad sätted ei kuuluks kohaldamisele?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Hispaania) 23. juulil 2019 – GT versus Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(kohtuasi C-560/19)

(2019/C 372/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: GT

Kostja: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas äriühingu, kelle põhitegevusala on lennureisijatevedu ja kes müüb pileti, kuid ei teeninda lendu, see tähendab et ta ei teosta seda tegelikult, võib lugeda mõiste „tegutsev lennuettevõtja“ alla kuuluvaks?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas reisijatel on õigus saada määruse 261/2004⁽¹⁾ artiklis 7 ette nähtud hüvitist juhul, kui lend toimub mitmes osas ja väike (alla kolmetunnine) hilinemine ühes osas põhjustab ühenduslennust maha jäämise tõttu suure (üle kolmetunnise) hilinemise lõppsihtkohta? Kui vastus on jaatav, siis kas – juhul, kui lennu eri osi teostavad eri lennuettevõtjad – on määruse 261/2004 artiklis 7 ette nähtud hüvitist kohustatud maksma lendu teostav lennuettevõtja, kelle lennuosas tekkis väike (alla kolmetunnine) hilinemine, kuid mis põhjustas ühenduslennust maha jäämise ja seetõttu suure (üle kolmetunnise) hilinemise lõppsihtkohta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Armando Carvalho jt 23. juulil 2019 esitatud apellatsioonikaebus Üldkohtu (teine koda) 8. mai 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-330/18: Carvalho jt versus parlament ja nõukogu

(kohtuasi C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Armando Carvalho jt (esindajad: professor G. Winter, *Rechtsanwältin* R. Verheyen, *barrister* H. Leith)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- tunnistada hagid vastuvõetavaks;
- saata asi tagasi Üldkohtule liidu lepinguvälise vastutuse kohaldamise hagi suhtes uue sisulise otsuse tegemiseks ning
- mõista käesoleva apellatsioonimenetlusega ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja vastustajatelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad järgmised väited, et põhjendada apellatsioonikaebust Üldkohtu määruse peale, millega jäeti nende hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Esimene väide: Üldkohus asus ekslikult seisukohale, et hagejad ei vasta kohtuotsuses Plaumann sõnastatud põhimõtetele isikliku puutumuse kindlakstegemise kohta. Kolm kasvuhoonegaaside heitkoguste õigusakti ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ lubavad selliseid heitkoguseid, mis mõjutavad igat hagejat konkreetselt ja tegelikult. Kohtuotsusest Plaumann tulenev kriteerium on täidetud ka seetõttu, et kolm kasvuhoonegaaside heitkoguste õigusakti rikuvad apellantide põhiõigusi.

Teine väide: Teise võimalusena väidavad apellandid, et Üldkohtul ei olnud õigus, kui ta jättis kohtuotsusest Plaumann tuleneva kriteeriumi korrigeerimata, arvestades kliimamuutusest tingitud tõsist probleemi ja apellantide tuginemist põhiõigustele, sealhulgas põhiõiguste tõhusa kohtuliku kaitse tagatisele. Euroopa Kohus on otsustanud, et õiguse tõhususeks peab sellega kaasnema õiguskaitsevahend, ning Üldkohus eksis, kui ta leidis, et käesolevas asjas tagavad piisava õiguskaitsevahendite süsteemi võimalus pöörduda liikmesriigi kohtusse (ja ETLT artikli 267 kohane eelotsusemenetlus) või hagi komisjoni rakendusaktide vaidlustamiseks.

Seetõttu peaks Euroopa Kohus otsustama, et kui (nagu antud juhul) puuduvad muud tõhusad õiguskaitsevahendid apellantide põhiõiguste kaitseks, on „isikliku puutumuse“ tingimus täidetud juhul, kui väidetakse ja tõendatakse, et seadusandlik akt riivab ulatuslikult hageja põhiõigust või kahjustab selle olemust. See tingimus on antud juhul täidetud.

Kolmas väide: Lisaks esimeses ja teises väites esitatule eksis Üldkohus ka siis, kui ta eitas Saminuorra ühingu (noorte saamide ühing) kaebeõigust, jättes arvestamata (ilma seda põhjendamata) tõendid selle kohta, et enamik selle ühingu liikmetest on isiklikult

puudutatud ja neil on kaebeõigus. Teise võimalusena oleks Üldkohus pidanud leevendama põlisrahva kogukonda esindavate ühingute kaebeõiguse tuvastamise kriteeriume.

Neljas väide: Jättes lepinguvälise vastutuse hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kohaldas Üldkohus vääralt õiguslikku kriteeriumi, nähes ETLT artikli 263 kohase kaebeõiguse tõendamiseks apellantidele ette uue nõude, mis ei tulene aluslepingust ega kohtupraktikast.

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/410, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ eesmärgiga hoogustada heitkoguste kulutõhusat vähendamist ja süsinikdioksiidiheite vähendamist toetavaid investeeringuid, ning otsust (EL) 2015/1814 (ELT 2018, L 76, lk 3).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/841, millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest tulenev kasvuhoonegaaside heide ja sellest tulenevate kasvuhoonegaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 ja otsust nr 529/2013/EL (ELT 2018, L 156, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrus (EL) 2018/842, milles käsitletakse liikmesriikide kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heidet aastatel 2021–2030, millega panustatakse kliimameetmesse, et täita Pariisi kokkuleppega võetud kohustused, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 (ELT 2018, L 156, lk 26).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 25. juulil 2019 – LP versus Subdelegación del Gobierno en Toledo

(kohtuasi C-567/19)

(2019/C 372/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: LP

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas 25. novembri 2003. aasta nõukogu [direktiivi] 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (¹) artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16 (²)) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08 (³)) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ (⁴) tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseeni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamisluba ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

(¹) ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

(²) 7. detsembri 2017. aasta otsus López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) 8. detsembri 2011. aasta otsus Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksamaa) 30. juulil 2019 – RJ versus Stadt Offenbach am Main

(kohtuasi C-580/19)

(2019/C 372/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Darmstadt

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RJ

Vastustaja: Stadt Offenbach am Main

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et valveaega, mille kestel on töötaja kohustatud 20 minuti jooksul jõudma päästesõidukiga ja vormiriietes selle linna piirile, kus on tema töökoht, tuleb käsitada tööajana, kuigi tööandja ei ole ette näinud töötaja viibimiskohta, aga samal ajal on oluliselt piiratud töötaja võimalused valida oma viibimiskohta ning tegeleda oma isiklike ja sotsiaalsete huvidega?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis

Kas direktiivi 2003/88/EÜ artiklit 2 tuleb esimeses eelotsuse küsimuses kirjeldatud asjaoludel tõlgendada nii, et tööaja määratluse puhul tuleb võtta arvesse ka seda, kas ja kuivõrd tuleb valveteenistuse ajal tavaliselt asuda täitma tööülesandeid, kui töötaja võib viibida tööandja määramata kohas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9, ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Csanád Szegedi 22. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 27. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-135/18, Csanád Szegedi versus Euroopa Parlament

(kohtuasi C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Apellant: Csanád Szegedi (esindaja: ügyvéd K. Bodó)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

1. Esiteks palub apellant Euroopa Kohtul muuta Üldkohtu otsust seoses László Tibor Erdélyi ja Dr. József Virági, parlamendi akrediteeritud nõunike töölevõtmisega tagasi nõutud summaga, rahuldaks hagi ning tühistaks Euroopa Parlamendi peasekretäri 30. septembri 2017. aasta otsust ja Euroopa Parlamendi peasekretariaadi, Finantsküsimumste peadirektoraadi poolt välja antud võlgateate nr 2017-1635;
2. Teiseks palub apellant tühistada Üldkohtu otsus osas, mis puudutab seoses László Tibor Erdélyi ja Dr. József Virági, parlamendi akrediteeritud nõunike töölevõtmisega tagasi nõutud summat, ning saata asi tagasi Üldkohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet.

Esimene väide:

Euroopa Parlamendi peasekretäri sissenõudmismenetluses on rikutud õigust õiglasele menetlusele (Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõige 1, põhiõiguste harta artikli 47 lõige 2) ja selle osaks olevaid põhimõtteid (võistlevuse põhimõte, poolte võrdsuse põhimõte ja kaitseõiguse põhimõte), sest apellant ei saanud tutvuda otsuse aluseks oleva OLAFi aruandega, selle OLAFi aruande aluseks olevate tõenditega ning vastupidi Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta artikli 68 lõikes 2 sätestatule ei saanud apellant kasutada oma õigust olla eelnevalt ära kuulatud. Üldkohus viitas oma otsuse punktis 44 ebaõigesti määruse nr 883/2013 artikli 11 lõikele 4, kuna see ei reguleeri mitte peasekretäri sissenõudmismenetlust, vaid OLAFi menetlust. Üldkohus kohaldas selles osas oma otsuse punktis 45 valesti kohtuotsuses *IMG vs. komisjon* punktis 35 sätestatud. Üldkohus tõlgendas oma otsuse punktis 48 õigusvastaselt Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta artikli 68 lõiget 2, kui ta võrdustas seisukohtade esitamise õiguse õigusega olla ära kuulatud. Üldkohus tõlgendas oma otsuse punktis 51 samuti ebaõigesti Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta artiklit 68, kuna kohaldatav õigusnorm ei tekita apellandile ei õigust ega kohustust esitada peasekretäri menetluses tõendeid.

Teine väide:

Üldkohtu menetluses on rikutud õigust õiglasele kohtumenetlusele (Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõige 1, põhiõiguste harta artikli 47 lõige 2), kuna Üldkohus lükkas piisavate põhjendusteta tagasi taotluse kuulata Dr. József Virág ja László Tibor Erdélyi ära tunnistajatena. Üldkohtu otsus see taotlus rahuldamata jätta jättis apellandi ilma võimalusest ennast tõhusalt kaitsta.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Rootsi) 27. augustil 2019 – BY versus CX

(kohtuasi C-637/19)

(2019/C 372/21)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Apellant: BY

Vastustaja: CX

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõikes 1 ja artikli 4 lõikes 1 kasutatud mõistel „üldsus“ on ühtne tähendus?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas kohut tuleb käsitada nende sätete tähenduses mõiste „üldsus“ kohaldamisalasse kuuluvana?
3. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt,
 - a) kas kohus võib kuuluda mõiste „üldsus“ kohaldamisalasse olukorras, kus kohtule edastatakse kaitstud teos, ja
 - b) kas kohus võib kuuluda mõiste „üldsus“ kohaldamisalasse olukorras, kus kohtule levitatakse kaitstud teost?
4. Kas asjaolu, et liikmesriigi õiguses on sätestatud üldine avalike dokumentidega tutvumise põhimõte, mille kohaselt võib igaüks, kes sellekohase taotluse esitab, tutvuda kohtule esitatud menetluskohustusdokumentidega, välja arvatud juhul, kui need sisaldavad konfidentsiaalset teavet, mõjutab hinnangu andmist sellele, kas kaitstud teose esitamine kohtule on käsitatav „üldsusele edastamise“ või „üldsusele levitamisenä“?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

Ja zum Nürburgring eV 30. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 19. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-373/15: Ja zum Nürburgring eV versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Ja zum Nürburgring eV (esindajad: advokaadid D. Frey ja M. Rudolph)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. Tühistada Üldkohtu 19. juuni 2019. aasta otsus kohtuasjas T-373/15.
2. Tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus C(2014) 3634 final selles osas, milles sellega otsustatakse
 - a. et pakkumismenetluse järel võõrandatud varade ostjat, Capricorn Nürburgring Besitzzgesellschaft GmbH, ja tema tütarrettevõtjaid siseturuga kokkusobimatu riigiabi võimalik sissenõudmine ei puuduta;
 - b. et Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH varade võõrandamine ei kujuta endast riigiabi Capricorn Nürburgring Besitzzgesellschaft GmbH-le või tema tütarrettevõtjatele.

3. Teise võimalusena tühistada punktis 1 nimetatud kohtuotsus ja saata asi tagasi Üldkohtusse.
4. Mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab viis väidet.

1. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellant kui konkurent ei ole isiklikult puudutatud.

Üldkohus lükkas tagasi apellandi esitatud väited ja argumendid, mis ilmselt tulenesid kohtuasja toimikust, ning rikkus seetõttu põhjendamiskohustust. Üldkohtu põhjendused puuduvad või on ebapiisavad. Üldkohus on rikkunud ka apellandi kaitseõigusi ja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (harta artikkel 47). Peale selle on Üldkohus valesi tõlgendanud ja kohaldanud ETL artikli 263 neljandat lõiku.

2. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellant kui kutseühing ei ole isiklikult puudutatud.

Üldkohus lükkas tagasi apellandi esitatud väited ja argumendid, mis ilmselt tulenesid kohtuasja toimikust, ning rikkus seetõttu põhjendamiskohustust. Üldkohtu põhjendused puuduvad või on ebapiisavad. Üldkohus on rikkunud ka apellandi kaitseõigusi ja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (harta artikkel 47). Üldkohus moonutas fakte ja tõendeid. Peale selle on Üldkohus valesi tõlgendanud ja kohaldanud ETL artikli 263 neljandat lõiku.

3. Üldkohus rikkus menetlus- ja materiaalsoigusnormi, kui ta leidis, et apellandil kui konkurendil ja kutseühingul puudus kaebeõigus teise vaidlustatud otsuse osas.

Esimeses ja teises väites toodud põhjustel rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta eitas apellandi kaebeõigust teise vaidlustatud otsuse osas.

4. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et komisjonil ei ole kohustust algatada ametlikku uurimismenetlust seoses uue abi andmisega varade Capricornile võõrandamise kaudu.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas – rikkudes seejuures ETL artiklit 107 ja artikli 108 lõiget 2 ning põhjendamiskohustust, kaitseõigusi ja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ning moonutades fakte ja tõendeid –, et on toimunud avatud, läbipaistev, mittediskrimineeriv ja tingimusteta pakkumismenetlus. Nii ei määratud kindlaks turuhinda. Seetõttu tekkinud kahtluste tõttu oleks komisjon pidanud algatama ametliku uurimismenetluse.

5. Üldkohus esitas õiguslikult väära põhjenduse komisjoni põhjenduste puudumise kohta teises vaidlustatud otsuses.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et komisjon ei ole vaidlustatud otsustes rikkunud põhjendamiskohustust.

Vialto Consulting Kft. 3. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 26. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-617/17: Vialto Consulting Kft versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Vialto Consulting Kft. (esindaja: advokaat Dimitrios Sigalas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. juuni 2019. aasta kohtuotsus kohtuasjas T-617/17;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

- 1) Vaidlustatud kohtuotsuses on moonutatud faktilisi asjaolusid ning selles on rikutud õigusnorme, sest rikutud on määruse nr 2185/96 (¹) artikli 7 lõiget 1. Üldkohus ei võtnud arvesse asjaolu, et kahju hüvitamise nõude tegelik ese oli küsimus, kas OLAF on rikkunud määruse nr 2185/96 artikli 7 lõiget 1 sellega, et ta küsis apellandilt luba koguda andmeid, mis ei olnud tema uurimisega mingil viisil seotud. Samuti ei võtnud Üldkohus arvesse seda, et apellant tegelikult lubas OLAFil uurida igat liiki teavet, mida viimane oli nõudnud.
- 2) Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi ja seda on puudulikult põhjendatud, sest rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Üldkohus ei selgitanud, milline kolmest tingimusest, mis tulenevad kohtupraktikast seoses õiguspärase ootuse kaitsega, käesolevas asjas täidetud ei olnud.
- 3) Vaidlustatud kohtuotsuses on moonutatud faktilisi asjaolusid ning selles on rikutud õigusnorme, sest rikutud on õigust olla ärakuulatud. Üldkohus ei võtnud arvesse asjaolu, et komisjon võttis hankijale siduva seisukoha, mille tulemusel võidi võtta vastu apellandile kahjulik akt ilma, et teda oleks ära kuulatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT 1996, L 292, lk 2; ELT eriväljaanne 09/01, lk 303).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 2. septembril 2019 – JP versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(kohtuasi C-651/19)

(2019/C 372/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: JP

Vastustaja: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta ⁽¹⁾ (uuesti sõnastatud) artiklit 46, mille kohaselt peab taotlejal olema õigus tõhusale õiguskaitsevahendile seoses „tema rahvusvahelise kaitse taotluse kohta tehtud otsusega“, ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et niisugune riigisisene menetlusnorm – nagu 15. detsembri 1980. aasta seaduse välismaalaste riigi territooriumile sisenemise, riigis viibimise ja seal elama asumise ning riigist väljasaatmise kohta artikkel 39/57, tõlgendatuna koostoimes sama seaduse artikliga 51/2, artikli 57/6 lõike 3 esimese lõigu punktiga 5 ja artikli 57/6/2 lõikega 1, mille kohaselt on tähtaeg, mille jooksul tuleb esitada kaebus kolmanda riigi kodaniku hilisema rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuks tunnistamise otsuse peale, 10 „kalendripäeva“ alates haldusotsuse kätetoimetamisest – on nende sätetega vastuolus eelkõige juhul, kui otsus toimetati kätte pagulaste ja kodakondsuseta isikute üldvoliniku asukohta, kus „loetakse“ olevat seaduse kohaselt kaebaja dokumentide kätetoimetamise koht?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 60.

NeXovation, Inc-i 5. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 19. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-353/15: NeXovation versus komisjon

(kohtuasi C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: NeXovation, Inc. (esindajad: Rechtsanwalt A. von Bergwelt, Rechtsanwalt M. Nordmann, Rechtsanwalt L. Hettstedt)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktid 3 ja 4 ja komisjoni 1 oktoobri 2014. aasta otsuse riigiabi SA.31550 kohta, mida Saksamaa andis Nürburgringile, (parandatud 13. aprillil 2015) ⁽¹⁾ artikli 3 lõige 2 ning artikli 1 viimane taane;

- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktid 3 ja 4 ning saata kohtuasi Üldkohtule tagasi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus põhineb kahel väitel:

Üldkohus kohaldas seoses esimese vaidlustatud otsusega vääralt ETLT artikli 263 lõiget 4, sest otsus puudutas apellanti isiklikult. Üldkohus eksis leides, et kohtuasi ei käsitlenud mitte tüüpilist olukorda, kus kahjustatakse kauba tarnijate vahelist konkurentsi, vaid olukorda, kus kahjustatakse teatavat kaupa omandada soovivate pakkujate vahelist konkurentsi.

Üldkohus kohaldas seoses teise vaidlustatud otsusega vääralt ETLT artikli 107 lõiget 1, ETLT artikli 296 lõiget 2 ja menetlust reguleeriva määruse (EL) nr 659/1999⁽²⁾ artikli 4 lõiget 3 ja artikli 20 lõiget 2 ning lisaks veel hoolsa ja erapooletu uurimise põhimõtet.

(¹) Komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus (EL) 2016/151 riigiabi SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa andis Nürburgringile (teatavaks tehtud numbri C(2014) 3634 all) (ELT 2016, L 34, lk 1).

(²) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) 10. septembril 2019 – X versus Belgia riik

(kohtuasi C-671/19)

(2019/C 372/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil du Contentieux des Étrangers

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2016/801⁽¹⁾ artikli 34 lõikes 5 esinevat märget, et kõnealuses artiklis ette nähtud vaidlustamine toimub „kooskõlas siseriikliku õigusega“, tuleb tõlgendada nii, et üksnes liikmesriigi seadusandja ülesanne on kindlaks määrata vaidlustamise eeskirjad, ilma et liikmesriigi kohus peaks kontrollima, kas need eeskirjad on kooskõlas õigusega tõhusale õiguskaitsevahendile Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 tähenduses?
2. a) Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2016/801 artikli 34 lõikes 5 ette nähtud vaidlustamine peab selleks, et olla tõhus harta artikli 47 tähenduses, sisaldama võimalust kasutada igal juhul erandlikku vaidlustusmenetlust, mis viiakse läbi äärmiselt kiireloomuliselt, juhul kui asjaomane isik tõendab, et ta on üles näidanud nõuetekohast hoolsust ning et tavamenetluseks ette nähtud tähtaegadest kinnipidamine võib takistada asjaomaste õpingute kulgu?
- b) Juhul kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas sama eitav vastus tuleb anda ka siis, kui asjaolu, et otsust ei tehta lühikese aja jooksul, tähendab, et asjaomasel isikul on oht kaotada pöördumatult üks õppeaasta?

3. Kui vastus teise küsimuse punktile a või punktile b on jaatav, siis kas liikmesriigi kohus peab eelistama seaduse sellist tõlgendust, mis on kooskõlas direktiivi 2016/801 eesmärgiga, selleks et leida direktiivi eesmärgiga kooskõlas olev lahendus, nõustudes analüüsima äärmiselt kiireloomuliselt kõnealuse direktiivi artiklis 20 nimetatud otsuse täitmise peatamise taotlust, ehkki seaduse ettevalmistavatest materjalidest võib nähtuda, et selline ei olnud seadusandja kavatsus?
4. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2016/801 artikli 34 lõikes 5 nimetatud vaidlustamine kohustab liikmesriike harta artikli 47 järgimiseks ette nägema, et teataval asjaoludel võib kohus teha ametiasutusele ettekirjutuse väljastada viisa?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/801 kolmandate riikide kodanike teadustegevuse, õpingute, praktika, vabatahtliku teenistuse, õpilasvahetuseprogrammides või haridusprojektides osalemise ja *au pair*ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (ELT 2016, L 132, lk 21).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) 10. septembril 2019 – X
versus Belgia riik**

(kohtuasi C-672/19)

(2019/C 372/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil du Contentieux des Étrangers

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2016/801 (¹) artikli 34 lõikes 5 esinevat märget, et kõnealuses artiklis ette nähtud vaidlustamine toimub „kooskõlas siseriikliku õigusega“, tuleb tõlgendada nii, et üksnes liikmesriigi seadusandja ülesanne on kindlaks määrata vaidlustamise eeskirjad, ilma et liikmesriigi kohus peaks kontrollima, kas need eeskirjad on kooskõlas õigusega tõhusale õiguskaitsevahendile Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 tähenduses?
2.
 - a) Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2016/801 artikli 34 lõikes 5 ette nähtud vaidlustamine peab selleks, et olla tõhus harta artikli 47 tähenduses, sisaldama võimalust kasutada igal juhul erandlikku vaidlustusmenetlust, mis viiakse läbi äärmiselt kiireloomuliselt, juhul kui asjaomane isik tõendab, et ta on üles näidanud nõuetekohast hoolsust ning et tavamenetluseks ette nähtud tähtaegadest kinnipidamine võib takistada asjaomaste õpingute kulgu?
 - b) Juhul kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas sama eitav vastus tuleb anda ka siis, kui asjaolu, et otsust ei tehta lühikese aja jooksul, tähendab, et asjaomasel isikul on oht kaotada pöördumatult üks õppeaasta?

3. Kui vastus teise küsimuse punktile a või punktile b on jaatav, siis kas liikmesriigi kohus peab eelistama seaduse sellist tõlgendust, mis on kooskõlas direktiivi 2016/801 eesmärgiga, selleks et leida direktiivi eesmärgiga kooskõlas olev lahendus, nõustudes analüüsima äärmiselt kiireloomuliselt kõnealuse direktiivi artiklis 20 nimetatud otsuse täitmise peatamise taotlust, ehkki seaduse ettevalmistavatest materjalidest võib nähtuda, et selline ei olnud seadusandja kavatsus?
4. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 2016/801 artikli 34 lõikes 5 nimetatud vaidlustamine kohustab liikmesriike harta artikli 47 järgimiseks ette nägema, et teataval asjaoludel võib kohus teha ametiasutusele ettekirjutuse väljastada viisa?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/801 kolmandate riikide kodanike teadustegevuse, õpingute, praktika, vabatahtliku teenistuse, õpilasvahetuseprogrammides või haridusprojektides osalemise ja *au pair*ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (ELT 2016, L 132, lk 21).

Fulmeni 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-405/15: Fulmen versus nõukogu

(kohtuasi C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Fulmen (esindajad: advokaadid A. Bahrami ja N. Korogiannakis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Esimese võimalusena:

- tühistada osaliselt vaidlustatud kohtuotsus;
- teha vaidluses lõplik kohtuotsus;
- mõista nõukogult Fulmeni kasuks koos viivisega välja 6 456 507 eurot varalise kahju eest ja 100 000 eurot mittevaralise kahju eest;
- mõista kõik kohtukulud välja nõukogult.

Teise võimalusena:

- tühistada osaliselt vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;

— mõista kõik kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab seoses *varalise kahjuga* esiteks, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja täieliku heastamise põhimõtet ning võttis ETL artikli 340 lõikelt 2 ja põhiõiguste harta artikli 41 lõikelt 3 soovitava toime. Üldkohtu nõutud tõendamistase muutis tema väitel kannatatud kahju mis tahes hüvitamise võimatuks, vaatamata liidu õiguse piisavalt raske ja selge rikkumise olemasolule. Teiseks olevat vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnorme ning selle põhjendused olevat vastuolulised. Kolmandaks olevat Üldkohus moonutanud tõendeid ja faktilisi asjaolusid.

Hageja väidab seoses *mittevaralise kahjuga*, et vaidlustatud kohtuotsus on põhjendamata seoses kriteeriumidega, mida võeti arvesse hüvitise summa *ex aequo et bono* hindamisel.

Fereydoun Mahmoudiani 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-406/15: Mahmoudian versus nõukogu

(kohtuasi C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Fereydoun Mahmoudian (esindajad: advokaadid A. Bahrami ja N. Korogiannakis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Esimese võimalusena:

- tühistada osaliselt vaidlustatud kohtuotsus;
- teha vaidluses lõplik kohtuotsus;
- mõista nõukogult hageja kasuks koos viivisega välja 966 581 eurot varalise kahju eest ja 500 000 eurot mittevaralise kahju eest;
- mõista kõik kohtukulud välja nõukogult.

Teise võimalusena:

- tühistada osaliselt vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse;

— mõista kõik kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab seoses *varalise kahjuga* esiteks, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja täieliku heastamise põhimõtet ning võttis ELTL artikli 340 lõikelt 2 ja põhiõiguste harta artikli 41 lõikelt 3 soovitava toime. Üldkohtu nõutud tõendamistase muutis tema väitel kannatatud kahju mis tahes hüvitamise võimatuks, vaatamata liidu õiguse piisavalt raske ja selge rikkumise olemasolule. Teiseks olevat vaidlustatud kohtuotsuses rikutud õigusnorme ning selle põhjendused olevat vastuolulised. Kolmandaks olevat Üldkohus moonutanud tõendeid ja faktilisi asjaolusid.

Hageja väidab seoses *mittevaralise kahjuga*, et vaidlustatud kohtuotsus on põhjendamata seoses kriteeriumidega, mida võeti arvesse hüvitise summa *ex aequo et bono* hindamisel.

Saksamaa Liitvabariigi 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/18: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller, R. Kanitz, keda abistasid advokaadid M. Winkel Müller, F. van Schewick ja M. Kotmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus kohtuasjas T-53/18: Saksamaa vs. Komisjon,
- tühistada komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1995 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 13341:2005 + A1:2011 „Kodumajapidamises kasutatava kütteõli, bensiini ja diiselmootorite maapealseks ladustamiseks kasutatavad termoplastsed statsionaarsed mahutid“ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 305/2011 (¹),
- tühistada komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1996 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 12285-2:2005 „Töökojas valmistatud terasest mahutid“ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 305/2011 (²),
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega:

Esiteks on vaidlustatud kohtuotsus vastuolus määruse nr 305/2011 ⁽¹⁾ artikli 18 lõikega 2 koosmõjus artikli 17 lõikega 5. Üldkohus jättis tähelepanuta, et komisjonil ei olnud viidatud sätete kohaselt pädevust ega kohustust võtta Saksamaa Liitvabariigi soovitud meetmeid.

Teiseks on vaidlustatud kohtuotsus vastuolus määruse nr 305/2011 artikli 18 lõikega 2 koosmõjus artikli 17 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 17 lõikega 3. Üldkohus jättis tähelepanuta, et komisjonil ei olnud viidatud sätete kohaselt kohustust kontrollida kas vaidlusalsed õigusnormid takistavad ehitistele esitatavate põhinõuete täitmist.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 288, lk 36.

⁽²⁾ ELT 2017, L 288, lk 39.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT L 88, 4.4.2011, lk 5).

VodafoneZiggo Group BV 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. juuli 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-660/18, VodafoneZiggo Group BV versus komisjon

(kohtuasi C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: VodafoneZiggo Group BV (esindajad: *advocat* W. Knibbeler, *advocat* A.A.J. Pliego Selie, *advocat* B.A. Verheijen)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta määrus kohtuasjas T-660/18 (vaidlustatud määrus);
- saata asi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- jätta kohtukulude kandmise otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide on, et Üldkohtu järelduses, et Euroopa Komisjoni otsus C(2018) 5848 final (edaspidi „vaidlustatud otsus“) ei tekita siduvaid õiguslikke tagajärgi, esineb õiguslikke vigu.

Esimese väite esimene osa käsitleb riiklike reguleerivate asutuste jaoks kehtestatud nõuet, et nad „võtavad täiel määral arvesse“ Euroopa Komisjoni arvamusi vastavalt direktiivi 2002/21/EÜ ⁽¹⁾ artikli 7 lõikele 3, ja see kehtestab nende ametiasutuste jaoks imperatiivse õigusliku kohustuse.

Esimese väite teine osa, et vastavalt direktiivi 2002/21/EÜ artikli 7 lõikele 3 antud arvamus kujutab endast loa andmist, kuna Euroopa Komisjon otsustab sellega lõpetada oma uurimise ilma, et ta kasutaks oma vetoõigust.

Esimese väite kolmas osa käsitleb seda, et vaidlustatud otsust ei saa lugeda ettevalmistavaks aktiks, kuna Euroopa Komisjoni menetlus on eraldiseisev ja erinev liikmesriigi menetlusest.

Esimese väite neljas osa käsitleb seda, et Üldkohus on ületanud oma pädevust kohtuasi läbi vaadata, kui ta asus seisukohale, et komisjoni poolt sõna „otsus“ kasutamine on „asjassepuutumatu“.

Esimese väite viies osa käsitleb seda, et vaidlusalune kohtuotsus on puudulikult põhjendatud osas, milles väidetakse, et vaidlustatud otsuse ese on „asjassepuutumatu“.

Teine väide on, et see, et ei ole vastatud argumentidele, mis võivad kohtuasja lahendit sisuliselt mõjutada, kujutab endast menetlusõiguste rikkumist.

Teise väite esimene osa käsitleb argumenti, et Elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ametil (BEREC) ei olnud võimalust oma seisukohta esitada.

Teise väite teine osa käsitleb argumenti, et võimaluse olla ära kuulatud puudumist ei saa heastada muude, sellega mitte seotud võimalustega olla ära kuulatud.

Kolmas väide on, et Üldkohtu järelduses, et apellandi põhiõigusi ei ole rikutud, esineb vigu. Apellandil on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 tulenev põhiõigus, mida arvestades tema argumente ja kaebuse vastuvõetavust tuleb tõlgendada. Lisaks ei saa ka eelotsusemenetlus õiguste rikkumist takistada.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 33; ELT eriväljaanne L 3/29, lk 349).

Italmobiliare SpA 18. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 11. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-523/15: Italmobiliare SpA jt versus komisjon

(kohtuasi C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (esindaja: advokaat F. Moretti)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus tervikuna või osaliselt ja sellest tulenevalt tühistada apellantidele määratud trahvid või neid vähendada;
- teise võimalusena, kasutades oma täielikku pädevust, lahendada asi sisuliselt ja muuta trahvimäära, nähes ette vastavad tagajärjed otsuse kehtivusele;

mõista käesolevas menetluses ja esimeses astmes kantud kohtukulud igal juhul välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad oma apellatsioonkaebust nelja väitega.

Esimene väide: on rikutud ELTL artiklit 101, kohtupraktika põhimõtteid, mis puudutavad emaettevõtja vastutuse presumptsiooni, pädevuse ületamist ja puudulikke põhjendusi, neid põhimõtteid on kohaldatud vääralt või on need jäetud kohaldamata, Üldkohus on rikkunud põhiõigusi Italmobiliare vastutusele võtmisel väidetava rikkumise eest. Apellandid väidavad eelkõige, et presumptsiooni selline kohaldamine on igal juhul vastuolus õiguskindluse ja karistuste individuaalsuse põhimõtetega ning süütuse presumptsiooniga, mida on tunnustatud Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikega 2 ja artikliga 7 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 48 ja 49, ning omandiõigusega, mis on konventsiooni lisaprotokollis artikliga 1, konventsiooni artikliga 14 ja Nice'i harta artiklitega 17 ja 21 tunnustatud põhiõigus, samuti on see vastuolus diskrimineerimiskeelu ja võrdse kohtlemise põhimõtetega.

Teine väide: Üldkohus on rikkunud ja/või vääralt tõlgendanud ja kohaldanud leebema kohtlemise teatist (Leniency Notice); teine ettevõtja on õigusvastaselt vastutusest vabastatud ning apellantidel on säilinud otsene huvi nõuda trahvide tühistamist.

Kolmas väide: on rikutud seadust ja/või olulisi menetlusnorme, kuna Üldkohus on ekslikult pidanud trahve proportsionaalseteks ja sobivateks.

Neljas väide: Apellandid paluvad Euroopa Kohtul kasutada oma täielikku pädevust asja sisuliseks lahendamiseks vastavalt määruse 1/2003⁽¹⁾ artiklile 31 ja muuta trahvimäära, nähes ette vastavad tagajärjed otsuse kehtivusele.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

ÜLDKOHUS

16. augustil 2019 esitatud hagi – Microos Food Safety versus komisjon

(kohtuasi T-568/19)

(2019/C 372/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Microos Food Safety BV (Wageningen, Madalmaad) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervise ja toiduohutuse peadirektori 17. juuni 2019. aasta otsused, mis moodustavad terviku ja millega komisjon: a) loobus lõplikult asjakohasest komiteemenetlusest seoses komisjoni määruse eelnõuga, „millega lubatakse Listex™ P100 kasutamine bakteri *Listeria monocytogenes* vähendamiseks loomset päritolu valmistoitudes“ puhastava ainenä vastavalt määrusele (EÜ) nr 853/2004 (1); b) keeldus hindamast sellist Listex™ P100 kasutust mittepuhastava abiainena, ning c) keelas esimest korda Listex™ P100 turuleviimise jätkamise, kuigi see on turul alates 2006. aastast, kasutamiseks abiainena loomset päritolu valmistoidus; ning
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt ja jätta kostja kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on osas, milles jäeti rahuldamata hageja taotlus, et Listex™ P100 tunnistataks puhastavaks aineks, tehtud ilma SCoPAFF eelneva hääletuseta, vastuolus ELTL artikli 289 lõikega 1 ja artikli 291 lõikega 1 ning määruse (EL) 182/2011 (2) artiklitega 5 ja 6.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see on vastu võetud poliitilistel kaalutlustel, kuigi tegemist on rakendusaktiga.
3. Kolmas väide, määruse (EÜ) nr 853/2004 artikli 3 lõiget 2 on tõlgendatud vääralt.
4. Neljas väide, et puuduvad põhjendused ja igal juhul on põhjendused õigusvastased, kuna vahet ei tehta puhastaval ja mittepuhastaval abiainel.
5. Viies väide, et konsulteeritud ei ole SCoPAFFiga osas, milles hageja taotles Listex™ P100 tunnistamist mittepuhastavaks abiaineks.

6. Kuues väide, et rikutud on ELTL artikli 168 lõiget 3, kuna Listex™ P100 abil ei ole tagatud listeeriabakteri vastane kaitse ja selle vältimine.
7. Seitsmes väide, et rikutud on määruse (EÜ) nr 178/2002⁽³⁾ artikli 14 lõiget 9 ja kaupade vaba liikumise põhivabadust.
8. Kaheksas väide, et rikutud on hageja õiguspärasest ootusest, kuna Listex™ P100 on turul alates 2006. aastast ning 2016. aastal tunnistas EFSA selle ohutuks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT 2004, L 139, lk 55; ELT eriväljaanne 03/45, lk 14).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT 2011, L 55, lk 13).

⁽³⁾ Regulation (EC) No 178/2002 of the European Parliament and of the Council of 28 January 2002 laying down the general principles and requirements of food law, establishing the European Food Safety Authority and laying down procedures in matters of food safety (OJ 2002 L 31, p. 1).

5. septembril 2019 esitatud hagi – Bartolomé Alvarado ja Grupo Preciados Place versus EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(kohtuasi T-606/19)

(2019/C 372/34)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madrid, Hispaania) ja Grupo Preciados Place, SL (Madrid) (esindaja: advokaat P. García Remacha)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Alpargatas SA (São Paulo, Brasiilia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärk ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – ELi kaubamärk nr 14 750 624

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 20. juuni 2019. aasta otsus asjas R 1825/2018-1

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada tähtaegselt ja nõuetekohaselt esitatuks hagi esimese apellatsioonikoja 20. juuni 2019. aasta otsuse peale, mis tehti hagejatele teatavaks 5. juulil 2019; ning vajalike menetlustoimingute tulemusel teha otsus, millega käesolev hagi rahuldatakse, sellest tulenevalt tühistada vaidlustatud otsus, lükates tagasi kõik äriühingu ALPARGATAS S.A. nõuded ja jättes jõusse ELi kaubamärgi nr 1475064 registreeringu koos kõigi sellest tulenevate õiguslike tagajärgedega.

Väited

- Vaidlustatud otsuse vaidlustamine seoses kohtuotsuse seadusjõuga, millele hagejad tuginevad.
- EUIPO analüüsi vaidlustamine seoses vastandatud kaubamärkide sarnasusega.
- Otsus monopoliseerib nimetuse „alpargata“, minnes seega vastuollu kohtupraktika ja EUIPO enda seisukohaga.
- Puudub seostamise ja segiajamise tõenäosus.

5. septembril 2019 esitatud hagi – Itinerant Show Room versus EUIPO (FAKE DUCK)**(kohtuasi T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Itaalia) (esindaja: advokaat E. Montelione)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi FAKE DUCK taotlus – registreerimistaotlus nr 17 946 879

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 1. juuli 2019. aasta otsus asjas R 830/2019-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- kaubamärgi FAKE DUCK eriomase eristusvõime arvesse võtmata jätmine;
 - kaubamärgi FAKE DUCK keerukuse ja muna kujutise arvesse võtmata jätmine;
 - võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamata jätmine;
 - seaduslikkuse põhimõtte kohaldamata jätmine.
-

6. septembril 2019 esitatud hagi – Veronese Design Company versus EUIPO – Veronese (VERONESE)**(kohtuasi T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Hagiavalduse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, Hiina) (esindaja: advokaat B. Lafont)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Veronese SAS (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk VERONESE – ELi kaubamärk nr 8 831 844

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. juuni 2019. aasta otsus asjas R 2434/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et hagiavaldus ja selle lisad on vastuvõetavad;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 60 lõiget 1 koostoimes artikli 8 lõigetega 1 ja 2.

19. septembril 2019 esitatud hagi – DAW versus EUIPO (SOS Innenfarbe)**(kohtuasi T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: DAW SE (Ober-Ramstadt, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Haberl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi SOS Innenfarbe taotlus – registreerimistaotlus nr 17 870 690

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 18. juuli 2019. aasta otsus asjas R 277/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada EUIPO 7. jaanuari 2019. aasta otsus osas, milles lükati tagasi kaubamärgi „SOS Innerfarbe“ registreerimistaotlus järgmiste kaupade jaoks:

klassi 2 kuuluvad „värvid, lakid, lasuurpeitsid, alusvärvid, roostetõrje- ja puidukaitsevahendid; kruntvärvid; värvained, värvid, värvipastad, söövitid, paksendajad värvidele, lakid ja alusvärvid; lahustid värvidele; puidukaitsevahendid, puidupeitsid ja puidukaitsevahendid; alusvärvid (ka struktuurvärvid); bakteritsiidsed ja fungisiidsed alusvärvid; roostetõrjevahendid; metallikaitsevahendid“
- kohustada EUIPO-t lubama avaldada ELi kaubamärgi registreerimise taotlus esitatud kujul;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõike 2 rikkumine.

19. septembril 2019 esitatud hagi – DAW versus EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(kohtuasi T-626/19)

(2019/C 372/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: DAW SE (Ober-Ramstadt, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Haberl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi SOS Loch- und Rissfüller taotlus – registreerimistaotlus nr 17 870 692

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 18. juuli 2019. aasta otsus asjas R 278/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada EUIPO 7. jaanuari 2019. aasta otsus osas, milles lükati tagasi kaubamärgi „SOS Loch- und Rissfüller“ registreerimistaotlus järgmiste kaupade jaoks:

klassi 1 kuuluvad „tööstuses kasutatavad kemikaalid; müüri-, plaatide, tsemendi ja betoonikonservandid ja impregneerimiskemikaalid, v.a värvid ja õlid; tehis- ja sünteetiline vaik ja töötlemata plastid; lahustid (keemilised); maalripahtlid aluspinna töötlemiseks (mis ei kuulu teistesse klassidesse)“,

klassi 2 kuuluvad „looduslikud vaigud“ ja

klassi 19 kuuluvad „mört (ehitusmaterjal); kvarts; krohv (kattematerjal); pinnakattematerjal, sideaine kootud materjalide ehituses kasutamiseks; pahtlid (ehitusmaterjal); kootud materjalid ehituses kasutamiseks, v.a metallist või mille peamine koostisosa ei ole metalli; kootud materjalid stabiliseerimiseks“;

- kohustada EUIPO-t lubama avaldada ELi kaubamärgi registreerimise taotlus esitatud kujul;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõike 2 rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET